

U gaat staan en zegt erbij 'Doe mee', kinderen gaan ook staan.

U gaat zitten en zegt erbij 'Doe nee', kinderen mogen niet gaan zitten, blijven dus staan.
U staat weer op.

U zwaait en zegt erbij 'Doe nee', kinderen mogen niet zwaaien.
U lacht en zegt erbij 'Doe mee', kinderen lachen ook.

Enzovoort.

6

vrijdag
maart

Je mag wél meedoen!

Allemaal katten

Wat valt de kinderen op als ze aandachtig naar deze kalenderplaat kijken? Laat ze hardop denken. (Er is er één die afwijkt, de lapjeskat. Vertel dat het verhaal over haar gaat.)



Gebed

Goede God,
de verhalen over Jezus
vertellen ons
dat iedereen erbij hoort.
Ook als je ziek bent
en de dingen niet zo goed kunt,
mag je niet vergeten worden.

Dank u
voor al die mensen
die anderen
weer op been helpen.
Dank u
voor al die mensen
die anderen laten zien:
ik hou van jou,
ik laat je niet alleen.

Jongsten

Abc

De lapjeskat

De lapjeskat ziet er anders uit dan de rest van de kattenfamilie. Zij verbeeldt zich dat zij er niet bij hoort en daarom niet mee mag doen. Dat blijkt anders te zijn.

Lui rekt de poes Lapje zich uit. De hele morgen heeft ze liggen slapen in de vensterbank. Haar gevlekte vacht is helemaal warm geworden van de zon.

'Lapje, eeeeten!' hoort Lapje haar baasje roepen.
Eten? Daar heeft Lapje altijd wel zin in. Ze staat op en springt, roetsj, roetsj, op de grond. Met snelle passen loopt ze naar haar bakje toe. Gulzig smikkelt ze de brokjes op. Daarna likt ze zichzelf schoon.

Stiekem gluurt ze naar de poezen naast haar. Die doen hetzelfde.

Dan begint de grijze kater te knorren. 'Lapje, je bent nog niet klaarrrrrrr,' knort hij. Vragend kijkt Lapje hem aan. Ze begrijpt niet wat Grijs bedoelt. 'Je moet je poten beter aflikken. Er zitten nog vlekken op,' miauwt hij en begint te lachen. Verdrietig kijkt Lapje naar Grijs. Die rolt nu om van het lachen. Ook de andere poezen gooien hun poten in de lucht van plezier.

Lapje zucht. Gijs maakt altijd flauwe grappen over haar gevlekte vacht. Ze is de enige in de familie die er zo uit ziet. Haar broers en zussen hebben één kleur: grijs, rood, wit of zwart. Alleen Lapje heeft alle kleuren. Grijs, rood, wit en zwart bij elkaar. Het zijn net lapjes. Daarom heeft haar baasje haar Lapje genoemd.

'Ik moet bijna huilen van het lachen,' giebelt Wit.
'Misschien moet je dan een lapje aan Lapje vragen,' schatert Willem, de oranje kater. 'Om je tranen te drogen.'
De poezen gieren het uit.

Lapje laat haar kop hangen. Ze vindt het niet leuk als de anderen haar plagen. Maar ze weet niet wat ze er tegen moet doen. Vaak gaat ze expres in de schaduw zitten. Dan vallen haar vlekjes niet zo op. Dus ook nu kruipt Lapje maar snel onder een bank.

Ze ziet dat de andere poezen een bal hebben. Ze spelen een wedstrijdje: de donkere tegen de lichte.

Lapje wil graag meedoen. Maar de andere poezen vragen haar nooit. Dat komt vast door haar lapjes. En waar hoort ze dan bij? Bij de donkere poezen? Of bij de lichte?

'Miauw, miauw,' hoort ze dan.
Het is Drop, de zwarte poes. 'Waarom lig jij onder de bank?'
Lapje weet niet wat ze moet zeggen. Ze wil eigenlijk het liefst alleen zijn nu.
'Omdat Grijs mij uitlacht,' miauwt Lapje. Ze gaat plat op de grond liggen en begraaft haar kop onder haar poten.
'Ach, hij maakt maar een grapje,' miauwt Drop. 'Hij noemt mij ook altijd Dropveter. En Wit noemt hij altijd spook.'
Lapje vindt het lief dat Drop haar wil opvrolijken. Maar ze gelooft haar niet. 'Iedereen vindt mijn gevlekte vacht raar.'

'Niet waar! Ik vind je vacht juist mooi!' knort Drop, en ze gaat naast Lapje liggen. 'Ik durf te wedden dat Grijs wat graag meer kleur wil hebben,' gaat Drop verder. 'Want laten we eerlijk wezen, hij lijkt natuurlijk op een grijze muis.'
Lapje moet een beetje lachen. Eruit zien als een muis, dat is wel heel erg.
'Heel veel poezen,' beurt Drop haar weer op, 'zijn juist bang voor mij, omdat ik zo zwart ben. En jij maakt iedereen juist vrolijk met je kleuren,' miauwt Drop. 'Maar,' en ze kijkt nu heel streng, 'dan moet je wel vrolijk dóén. En niet meer onder de bank gaan liggen.'

Drop knipoogt naar Lapje. Ze krijgt er een kleur van. Is het dan toch niet waar wat ze denkt? 'Doe je dan nu mee?' vraagt Drop.

'Dan ben jij de scheidsrechter,' zegt Witje.
Lapje knikt blij. Ze kijkt naar wat er gebeurt. Als Grijs de bal heeft, miauwt ze zo hard ze kan. Verbaasd kijkt Grijs haar aan.

'Hé, er loopt een muis over het veld!' roept ze en trekt een gekke bek.
Lapje proest het uit. En alle poezen lachen met haar mee. Ook Grijs.

- Susan Schaeffer -

